

Wtorek, 21 września 2010 r.

Uznając potrzebę stworzenia długoterminowej strategii bezpieczeństwa dostaw, Komisja przyjmie do końca 2010 roku szeroki pakiet infrastruktury energetycznej określający priorytety dla rozwoju infrastruktury gazowej na najbliższe dziesięciolecie oraz oceniający postęp w realizacji priorytetów określonych w drugim strategicznym przeglądzie energetycznym. W pakiecie infrastruktury energetycznej określone zostaną instrumenty i środki zapewniające zachęty do inwestycji w infrastrukturę gazową, w szczególności w różnicowanie dróg dostaw, zintegrowanie wysp gazowych, instalacje do skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz do jego składowania.

Komisja popiera także ścisłą współpracę na wszystkich poziomach między zainteresowanymi podmiotami – państwami członkowskimi, niezależnymi organami regulacyjnymi, przemysłem gazowym oraz konsumentami – w ramach inicjatyw regionalnych. W 2010 roku Komisja opublikuje komunikat dotyczący inicjatyw regionalnych w celu zapewnienia wskazówek na temat najlepszych metod rozwijania istniejących inicjatyw współpracy regionalnej. Ścisła współpraca regionalna jest niezbędna do zapewnienia pełnego funkcjonowania wewnętrznego rynku energetycznego. W komunikacie dotyczącym inicjatyw regionalnych zaproponowane zostaną wspólne cele i dobre praktyki w tej dziedzinie.

Wreszcie, Komisja dostrzega ważną rolę efektywności energetycznej w zapewnieniu długoterminowego bezpieczeństwa energetycznego. Komisja będzie nadal ściśle współpracować z państwami trzecimi w celu promowania efektywności energetycznej poprzez wymianę informacji na temat strategii oszczędzania energii, badania nad technologiami energooszczędными i dzielenie się dobrymi praktykami w ramach międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w zakresie efektywności energetycznej (IPEEC) oraz w ramach porozumień dwustronnych.

Oświadczenie Komisji w sprawie konkurencji w odniesieniu do motywu 45

Komisja uważa, że odniesienie do zakłóceń konkurencji w motywie 45 dotyczy wszystkich form ograniczenia konkurencji, w szczególności klauzuli ograniczających konkurencję w kontraktach, np. klauzule przeznaczenia.

Komisja potwierdza także, że art. 101 TFUE będzie w miarę potrzeb stosowany do warunków wymienionych w motywie 45 przez samą Komisję lub przez odpowiednie krajowe organy ds. konkurencji danego państwa członkowskiego zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (!).

(!) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Umowa o readmisji pomiędzy Wspólnotą Europejską a Pakistanem ***

P7_TA(2010)0323

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2010 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Unią Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie readmisji osób przebywających bez zezwolenia (05942/2010 – C7-0264/2009 – 2009/0036(NLE))

(2012/C 50 E/11)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie readmisji osób przebywających bez zezwolenia (08793/2009),

— uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2009)0106),

— uwzględniając art. 63 akapit pierwszy pkt 3 lit. b) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0264/2009),

Wtorek, 21 września 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
 - uwzględniając projekt decyzji Rady (05942/2010),
 - uwzględniając art. 79 ust. 3 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0231/2010),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. odnotowuje oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji.
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Islamskiej Republiki Pakistanu.

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA KOMISJI

Komisja przypomina, że prawo UE zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, że obywatele państw trzecich znajdujący się na terytorium państw członkowskich mogą ubiegać się o ochronę międzynarodową, jeśli taka jest ich wola, oraz że w szczególności Traktat, dyrektywa kwalifikacyjna oraz dyrektywa w sprawie powrotu imigrantów jasno określają, że państwa członkowskie muszą przestrzegać zasady non-refoulement zgodnie z ich zobowiązaniami międzynarodowymi.

Komisja przypomina, że państwa członkowskie UE są przede wszystkim zobowiązane do zagwarantowania, w każdym przypadku, że żaden powrót nie odbywa się przy naruszeniu art. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 19 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nakładającej na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, że żadna osoba nie zostanie wydalona, jeśli istnieje prawdopodobieństwo, iż po powrocie do kraju pochodzenia lub tranzytu mogłaby doznać poważnych szkód.

W określonym czasie Pakistan dał schronienie ponad trzem milionom uchodźców z Afganistanu i tym samym przyczynił się bardziej niż wiele innych członków ONZ do przyjmowania uchodźców. Choć Komisja uznaje osiągnięcia Pakistanu w tym zakresie, gotowa jest kontynuować wzywanie tego państwa do ratyfikacji Konwencji Genewskiej dotyczącej statusu uchodźców (Konwencja ONZ dotycząca statusu uchodźców z 1951 r. i jej protokół z 1967 r.).

Komisja zobowiązana jest do regularnego informowania Parlamentu Europejskiego o wszystkich zawieranych umowach o readmisji UE. Komisja przede wszystkim:

- co sześć miesięcy będzie przekazywała PE sprawozdanie z wdrażania umów o readmisji UE ze szczególnym uwzględnieniem bieżących prac wspólnych komitetów ds. readmisji.
 - będzie nawiązywała kontakty z właściwymi organizacjami międzynarodowymi prowadzącymi działalność w Pakistanie, by w miarę możliwości zbierać dostępne informacje na temat sytuacji osób powracających do Pakistanu (zarówno Pakistańczyków oraz, w stosownych przypadkach, obywateli państw trzecich) zgodnie z umową UE.
-